



АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ РІШЕННЯ

07 червня 2018 р.

Київ

№ 293-р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги від 15.05.2018 № 500-01/91-П та повідомлення про нову державну допомогу, надіслане листами Чернівецької міської ради вх. № 75-ПДД від 19.02.2018 та вх. № 173-ПДД від 10.04.2018, яке було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України від 04.04.2016 за № 501/28631 (далі – Порядок 2-рп),

ВСТАНОВИВ:

1.1. НАДАВАЧ ПІДТРИМКИ

- (1) Чернівецька міська рада (Центральна площа, 1, м. Чернівці, 58002, код ЄДРПОУ 36068147).

1.2. ОТРИМУВАЧ ПІДТРИМКИ

- (2) Суб'єкти господарювання.

1.3. МЕТА (ЦІЛЬ) ПІДТРИМКИ

- (3) Метою (ціллю) підтримки є:
- сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
 - сприяння окремим видам господарської діяльності.

1.4. ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

- (4) Встановлення ставки збору за місця для паркування транспортних засобів розмірі 0,015 % до мінімальної зарплати, при максимальній за Податковим кодексом України - 0,075 % здійснене для сприяння організації на належному рівні діяльності з паркування, не підвищення вартості послуги з паркування автотранспорту.
- (5) Ціллю встановлення ставок фізичним та юридичним особам щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у розмірі меншому за максимальний, що

визначений Податковим кодексом України, є уникнення надмірного фіскального тягара на суб'єктів господарювання.

- (6) Зменшення вдвічі ставок єдиного податку для I та II груп платників, у зв'язку із запровадженням понижуючого коефіцієнта 0,5, спричинене збільшенням в 2,3 рази розміру мінімальної заробітної плати в Україні порівняно з 2016 роком, відбулося з ціллю недопущення надмірного податкового навантаження.

1.5. ФОРМА ПІДТРИМКИ

- (7) Зменшення ставок податків.
- (8) Відповідно до рішення Чернівецької міської ради від 25.06.2015 № 1635 «Про справляння в місті Чернівцях місцевих податків, зборів та акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів та відміну раніше прийнятих рішень», зі змінами та доповненнями, згідно з рішеннями від 28.01.2016 № 80 та від 09.02.2017 № 581, були встановлені ставки окремих податків та зборів у розмірах нижче граничних та надані податкові пільги.

1.6. ПІДСТАВА ДЛЯ НАДАННЯ ПІДТРИМКИ

- (9) Рішення Чернівецької міської ради:
- від 25.06.2015 № 1635 «Про справляння в місті Чернівцях місцевих податків і зборів, акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів та відміну раніше прийнятих рішень»;
 - від 28.01.2016 № 80 «Про внесення змін до рішення міської ради VI скликання від 25.06.2015 «Про справляння в місті Чернівцях місцевих податків і зборів, акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів та відміну раніше прийнятих рішень»;
 - від 09.02.2017 № 581 «Про внесення змін до рішення міської ради VI скликання від 25.06.2015 «Про справляння в місті Чернівцях місцевих податків і зборів, акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів та відміну раніше прийнятих рішень».

1.7. ТРИВАЛІСТЬ ПІДТРИМКИ

- (10) Термін дії – не обмежений.

2. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

- (11) Відповідно до статті 12 Податкового кодексу України не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.
- (12) Враховуючи те, що на 01.01.2015 в місті Чернівцях з 1116 відведених для паркування місць передано на конкурсних засадах операторам з паркування лише 878 місць, у зв'язку з відсутністю заяв на участь в конкурсі, та те, що внаслідок відмови в 2015 році оператора з паркування від здійснення цього виду діяльності, загальна кількість переданих паркомісць зменшилась на 72 одиниці, Положенням про збір за місця для паркування транспортних засобів, що затверджене рішенням Чернівецької міської ради від 25.06.2015 № 1635, встановлені з 2016 року мінімальні ставки збору за місця для паркування транспортних засобів у місті Чернівцях в розмірі 0,03 % мінімальної

- заробітної плати, визначеної Законом на початок року, з метою залучення суб'єктів підприємницької діяльності до організації паркування в місті Чернівцях.
- (13) У 2016 році кількість паркомісць внаслідок відмови оператора зменшилась ще на 70 одиниць. Враховуючи зазначене, підвищення з 2017 року розміру мінімальної заробітної плати в 2,3 рази (а ставка збору встановлюється у відсотках до мінімальної зарплати), з 2017 року ставка встановлена у розмірі 0,015 %, тобто зменшена вдвічі порівняно з 2016 роком.
- (14) Встановлення ставок єдиного податку для платників I та II групи належить до повноважень місцевих рад відповідно до статті 293 Податкового кодексу України. Ставки для I групи платників встановлюються у відсотках до прожиткового мінімуму громадян, для II групи платників - у відсотках до мінімальної заробітної плати.
- (15) Крім того, у зв'язку зі значним збільшенням розміру мінімальної заробітної плати в Україні з 1 січня 2017 року, Чернівецькою міською радою запроваджено понижуючий коефіцієнт 0,5 для ставок єдиного податку I та II груп платників тільки на 2017 рік. У зв'язку з цим кількість платників єдиного податку - фізичних осіб у 2017 році порівняно з 2016 роком зросла на 2610 осіб, зокрема: збільшилась кількість фізичних осіб - підприємців I групи на 2362 особи, II групи - на 248 осіб.
- (16) З метою уникнення надмірного фіскального тягаря на суб'єктів господарювання, Положенням про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, яке затверджене рішенням Чернівецької міської ради від 25.06.2015 № 1635 «Про справляння в місті Чернівцях місцевих податків, зборів та акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів та відміну раніше прийнятих рішень» встановлено ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, у розмірі 1 % мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.
- (17) Для забезпечення розвитку міста Чернівців та подальшого уникнення податкового навантаження на суб'єктів господарювання та на мешканців міста Чернівців упродовж 2016 - 2017 років ставки щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території міста Чернівців змінювались та доповнювались відповідно до рішень від 28.01.2016 № 80 та від 09.02.2017 року № 581 та наразі встановлені в таких розмірах:
- для юридичних осіб в таких розмірах:
 - 0,5 % - для складських приміщень (в тому числі їх часток), що перебувають у власності платника податку, який знаходиться на обліку в територіальному контролюючому органі, що реалізує державну податкову політику, за основним місцем обліку в місті Чернівцях, крім об'єктів нежитлової нерухомості, що знаходяться на земельних ділянках, які перебувають у власності або користуванні та за які сплачується земельний податок або орендна плата за землю;
 - 1 % - для всіх інших типів об'єктів нежитлової нерухомості (в тому числі їх часток), що перебувають у власності платника податку, крім об'єктів нежитлової нерухомості, що знаходяться на земельних ділянках, які перебувають у власності або користуванні та за які сплачується земельний податок або орендна плата за землю;
 - 1 % - для всіх типів об'єктів житлової нерухомості (в тому числі їх часток), що перебувають у власності платника податку.
 - для фізичних осіб за нежитлову нерухомість у таких розмірах:
 - 0,5 % - для складських приміщень (в тому числі їх часток), що перебувають у власності платника податку, який знаходиться на обліку в територіальному контролюючому органі, що реалізує державну податкову політику, за основним місцем обліку в місті Чернівцях, крім об'єктів нежитлової нерухомості, що знаходяться на земельних ділянках, які перебувають у власності або

користуванні, та за які сплачується земельний податок або орендна плата за землю;

- 1 % - для всіх інших типів об'єктів нежитлової нерухомості (в тому числі їх часток), що перебувають у власності платника податку, крім об'єктів нежитлової нерухомості, що знаходяться на земельних ділянках, які перебувають у власності або користуванні, та за які сплачується земельний податок або орендна плата за землю.
- для фізичних осіб за житлову нерухомість в таких розмірах:
- 0,1 % - для квартири/квартир, у тому числі їх часток, за загальну площу, що не перевищує 120 кв. метрів; житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток, за загальну площу, що не перевищує 250 кв. метрів; для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), за сумарну загальну площу, що не перевищує 370 кв. метрів;
 - 0,5 % - для квартири/квартир, у тому числі їх часток, за загальну площу, що перевищує 120 кв. метрів, до 145 кв. метрів (включно); житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток, за загальну площу, що перевищує 250 кв. метрів, до 300 кв. метрів (включно);
 - 1 % - для квартири/квартир, у тому числі їх часток, за загальну площу, що перевищує 145 кв. метрів; житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток, за загальну площу, що перевищує 300 кв. метрів; для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), за сумарну загальну площу, що перевищує 370 кв. метрів.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. ОЗНАКИ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(18) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(19) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(20) Відповідно до частини другої статті 1 Закону, терміни «суб'єкт господарювання», «товар», «економічна конкуренція (конкуренція)» вживаються у Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

3.2. ПОДАТКОВІ ПІЛЬГИ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(21) Згідно зі статтею 3 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» право громадян на участь у місцевому самоврядуванні забезпечується таким:

- громадяни України реалізують своє право на участь у місцевому самоврядуванні за належністю до відповідних територіальних громад;
 - будь-які обмеження права громадян України на участь у місцевому самоврядуванні залежно від їх раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, терміну проживання на відповідній території, за мовними чи іншими ознаками забороняються.
- (22) Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що територіальна громада - жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр.
- (23) Відповідно до пункту 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (24) Статтею 63 зазначеного Закону визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (25) Відповідно до статті 8 Податкового кодексу України, в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.
- (26) До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
- (27) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (28) Згідно зі статтею 10 Податкового Кодексу України до місцевих податків належать:
- податок на майно;
 - єдиний податок.
- До місцевих зборів належать:
- збір за місця для паркування транспортних засобів;
 - туристичний збір.
- (29) Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.
- (30) Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.
- (31) Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.
- (32) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу **не дозволяється** сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.**
- (33) Згідно з підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 Податкового кодексу України **ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із**

законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості, у розмірі, що **не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

(34) Відповідно до підпункту 268¹.3.1 пункту 268¹.3 статті 268¹ Податкового кодексу України **ставки збору за паркування встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

(35) Статтею 293 Податкового кодексу України визначено:

- ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).
- фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:
 - для першої групи платників єдиного податку - у межах до **10 відсотків розміру прожиткового мінімуму**;
 - для другої групи платників єдиного податку - у межах до **20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати**.

4. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ В ЧАСТИНІ СТАВОК ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ЄДИНОГО ПОДАТКУ, ЗБОРУ ЗА ПАРКУВАННЯ

(36) Відповідно до Повідомлення Європейської Комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107(1) ДФЄС щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

(37) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.

(38) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:

- фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їхній розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
- встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з

іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.

- (39) У розумінні статті 107(1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (40) На захід державної допомоги поширюється стаття 107(1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (41) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107(1) ДФЄС.
- (42) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він розповсюджується лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (43) Відповідно до статті 1 Закону, державна підтримка вважається державною допомогою, якщо така підтримка, крім відповідності іншим умовам, створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (44) Отже, встановлення **ставок податку на нерухоме майно, єдиного податку, збору за паркування у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, у межах територіальної громади міста Чернівці не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру.**
- (45) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Співтовариства «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію листом від 10.05.2018 № SESAR2018/05-02.
- (46) Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2017 року № 2-рп, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631, на підставі інформації, наданої Чернівецькою міською радою, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку буде надавати Чернівецька міська рада відповідно до рішення Чернівецької міської ради від 25.06.2015 № 1635 «Про справляння в місті Чернівцях місцевих податків, зборів та акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів та відміну раніше прийнятих рішень», зі змінами та доповненнями, згідно з рішенням від 28.01.2016 № 80 та від 09.02.2017 № 581 **в частині встановлення ставок по податку на нерухоме майно, єдиного податку, збору за паркування у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

В.о. Голови Комітету

Н.СИДОРЕНКО